

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Stalna služba u Ivancu
Akademika Mirka Maleza 3, Ivanec

Poslovni broj: Pn-55/2025-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, Stalna služba u Ivancu, po sutkinji Nataši Sever, kao sucu pojedincu, na temelju prijedloga više sudske savjetnice Gordane Borček, u pravnoj stvari tužiteljice Katarine Antolić, OIB: 53369254974, Pofuki 48, koju zastupa punomoćnica Ivana Moravec, odvjetnica u Varaždinu, protiv tuženika Opća bolnica Varaždin, OIB: 59638828302, Varaždin, Ivana Meštrovića 1, kojeg zastupa punomoćnik Marko Golubić, odvjetnik u Koprivnici, uz sudjelovanje umješaka na strani tuženika - Croatia osiguranje d.d., OIB: 26187994862, Zagreb, Vatroslava Jagića 33, kojeg zastupa punomoćnica Iva Markotić Bagarić, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Hanžeković i partneri d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 17. rujna 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnice tužiteljice, punomoćnika tuženika i punomoćnice umješaka, 15. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Opća bolnica Varaždin, OIB: 59638828302, Varaždin, Ivana Meštrovića 1, da tužiteljici Katarini Antolić, OIB: 53369254974, Pofuki 48, isplati iznos od 9.954,21 EUR (devet tisuća devetsto pedeset četiri eura i dvadeset jedan cent) zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 4. lipnja 2019. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Opća bolnica Varaždin, OIB: 59638828302, Varaždin, Ivana Meštrovića 1, da tužiteljici Katarini Antolić, OIB: 53369254974, Pofuki 48, isplati iznos od 408,00 EUR (četiristo osam eura) zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 15. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice za isplatom zakonske zatezne kamate na iznos od 408,00 EUR u razdoblju od 4. lipnja 2019. do 14. listopada 2026., kao neosnovan.

IV. Nalaže se tuženiku Opća bolnica Varaždin, OIB: 59638828302, Varaždin, Ivana Meštrovića 1, da tužiteljici Katarini Antolić, OIB: 53369254974, Pofuki 48, naknadi troškove ovog postupka u iznosu od 5.903,40 EUR (pet tisuća devetsto tri eura i četrdeset centi), zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja ove presude pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

V. Odbija se zahtjev tuženika Opća bolnica Varaždin za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

VI. Odbija se zahtjev umješaka Croatia osiguranje d.d. za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Katarina Antolić podnijela je 5. prosinca 2019. tužbu radi naknade štete protiv tuženika Opće bolnice Varaždin. U tužbi navodi da je 5. veljače 2019. u kasnim večernjim satima (23:03) zaprimljena u Opću bolnicu Varaždin na hitan pregled radi bolova i sukrvice. Budući da je tužiteljica bila u ranom stadiju trudnoće, pregledana je te je u njezinom statusu u medicinskoj dokumentaciji navedeno: "Grav indeks poz", što podrazumijeva da joj je ponovljen graviindeks u bolnici te potvrđena trudnoća. Dana 28. veljače 2019., na zahtjev osobnog liječnika spec. ginekologije, tužiteljici je učinjen nalaz beta HCG 1.325 mIU/ml, pri čemu pojašnjava da nalaz beta HCG (tzv. „hormon trudnoće“) predstavlja glavni pokazatelj trudnoće, te on u trudnoći raste, odnosno, nakon eventualnog prekida trudnoće- pada. Nadalje, navodi da je 3. ožujka 2019. ponovno zbog bolova i krvarenja zaprimljena u ordinaciji za opstetrički ultrazvuk

OB Varaždin, da je istog dana u 03:24 liječnica učinila ginekološki pregled tužiteljice te se kao glavna dijagnoza navodi "krvarenje u ranoj trudnoći". Tužiteljica je na kontrolu naručena za četiri dana odnosno 7. ožujka 2019., pri čemu je tužiteljici tom prilikom usmeno priopćeno da je najvjerojatnije imala spontani pobačaj u ranoj trudnoći te iz tog razloga krvari, a da pritom tužiteljici nije rađen nalaz beta HCG. Tužiteljica se 7. ožujka 2019. javila na naručeni kontrolni pregled kod tuženika, kojom prilikom su u rodnici nađeni tragovi krvi i decidue (sluznice maternice). Odrađen je ultrazvuk te je tužiteljica upućena na daljnje kontrole kod nadležnog ginekologa, a na osobni upit joj je rečeno odnosno ponovljeno da je imala spontani pobačaj i da joj je sada tijelo odbacilo ostatke ploda krvi i tkiva, a niti ovog puta tužiteljici nije rađen nalaz beta HCG.

1.2. Tužiteljica nadalje navodi da je nakon navedenih događaja odnosno 13. ožujka 2019. hitno zaprimljena u Općoj bolnici "Dr. Tomislav Bardek" u Koprivnici u pratnji hitne medicinske pomoći, a nakon što je kolabirala u toaletu. Ultrazvučni nalaz ukazivao je na mnoštvo koagula (ugrušaka krvi) u maloj zdjelici te je istog dana učinjena hitna operacija. Iz opisa operativnog zahvata proizlazi da je u trbušnoj šupljini nađeno oko 2 litre krvi i koagula, a pregledom male zdjelice nađena je ruptura desne tube (jajovoda) u središnjem dijelu sa krvarenjem te je učinjena desnostrana salpingektomija odnosno kirurško odstranjenje jajovoda. Trbušna se šupljina višekratno ispirala od krvi i koagula, a tijekom operativnog zahvata tužiteljica je dobila jednu dozu koncentriranih eritrocita. Tužiteljica navodi da je zapravo cijelo vrijeme bila trudna, ali izvanmaternično te je radi neprepoznate izvanmaternične trudnoće u konačnici došlo do rupture jajovoda i obilnog krvarenja u trbušnu šupljinu radi čega je tužiteljica zamalo izgubila život. Radi razjašnjenja etiologije poduzetih postupaka tuženika tužiteljica je kompletnu medicinsku dokumentaciju dala na vještačenje stalnom sudskom vještaku prof. dr. sc. Hermanu Halleru, dr. med. specijalistu ginekologije i opstetricije te je predmetno mišljenje dostavila u prilogu tužbe.

1.3. Tužiteljica smatra da je zbog opisane liječničke pogreške, konkretno propusta liječnika koji se ogleda i u tome što niti dana 3. ožujka 2019. niti dana 7. ožujka 2019. nisu učinili beta HCG nalaz te temeljem istog prepoznali da kod tužiteljice nije došlo do smanjenja hormona trudnoće, dakle da je ona i dalje trudna, samo očito izvanmaternično, te ju slijedom toga na vrijeme bez ugrožavanja života i zdravlja operirali, u konačnici došlo do rupture jajovoda i životne ugroze tužiteljice te hitne i riskantne operacije kojom je isključivo uslijed brze reakcije OB Koprivnica spašen život tužiteljici. Tužiteljica navodi da je zbog opisane pogreške došlo do rupture jajovoda te je bila podvrgnuta teškom operativnog zahvatu prilikom kojeg joj je bio ugrožen život, trpjela je jake fizičke boli i strah. Zbog operativnog zahvata do kojeg je došlo zbog propusta liječnika u OB Varaždin navodi da ima izuzetno veliki operativni ožiljak u predjelu trbuha i trpi duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti i naruženja. Navodi da je nakon operacije koristila tuđu pomoć i njegu u periodu od pet tjedana te da zbog uklanjanja desnog jajovoda ima smanjenu mogućnost začeća odnosno ako uopće ima takve mogućnosti obzirom da je medicinski utvrđeno da joj je drugi lijevi jajnik potpuno prirastao uz zid zdjelice. Nadalje, navodi da je u trenutku štetnog događaja imala samo 26 godina, da nakon opisane traume ima iznimno teške psihičke tegobe, depresivna je i bezvoljna te trpi fizičku bol i strah, da je trpjela bolove jakog intenziteta u trajanju od 10 dana, srednjeg intenziteta u trajanju od 20 dana, slabog intenziteta 3 mjeseca dok povremene bolove srednjeg i slabog intenziteta trpi neprekidno do današnjeg dana. Nadalje, da je trpjela primarni jaki strah zbog životne ugroženosti u trajanju od 2 dana, sekundarni strah jakog intenziteta u trajanju od 10

dana, srednjeg intenziteta daljnjih 20 dana, a slabog intenziteta sljedeća 4 mjeseca. Tužiteljici je dužinom trbuha učinjen operativni rez koji predstavlja naruženje srednjeg stupnja koje je uočljivo drugima povremeno, a nakon otpusta iz bolnice bila je slabo pokretna i na kućnoj njezi radi čega joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od 10 dana po 8 sati dnevno, za vrijeme isključivog boravka u krevetu i to za pranje, pospremanje, donošenje i odnošenje hrane, oblačenje te za sve redovite kućanske poslove, a naročito radi pomaganja oko brige i skrbi za malo dijete. Kroz 20 dana bila joj je potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od 4 sata dnevno.

1.4. Tužiteljica zahtijeva isplatu pravične novčane naknade za pretrpljene fizičke boli u iznosu od 20.000,00 kn, za pretrpljeni strah u iznosu od 30.000,00 kn, za pretrpljene duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti u iznosu od 20.000,00 kn, te za pretrpljene duševne boli zbog naruženosti u iznosu od 11.000,00 kn. Dakle, tužiteljica ukupno na ime pravične novčane naknade za neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje slijedom odredbe članka 19. i članka 1100. Zakona o obveznim odnosima potražuje iznos od 81.000,00 kn (10.750,55 EUR) te na ime imovinske štete radi tuđe pomoći i njege iznos od 3.200,00 kn (424,71 EUR) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 4. lipnja 2019. (tj. od podnošenja odštetnog zahtjeva) do isplate, uz naknadu parničnog troška.

2. U odgovoru na tužbu tuženik u cijelosti osporava tužbu i postavljeni tužbeni zahtjev, svoju odgovornost za naknadu štete i uzročnu vezu između bilo kojeg postupka medicinskog osoblja tuženika i zdravstvenih problema tužiteljice, kao i visinu štete. Navodi da je tužiteljica prvi puta pregledana u tuženikovo Službi za ginekologiju i opstetriciju 5. veljače 2019. u večernjim satima zbog bolova i oskudnog krvarenja. Pregledom UZV utvrđena je sasvim početna trudnoća po amenoreji, dobiven je anamnestički podatak o ranije pozitivnom kućnom testu na trudnoću, ponovio se test na trudnoću koji je bio pozitivan te je tužiteljica otpuštena kući jer nije bilo indikacija za hospitalizaciju i /ili daljnju obradu odnosno nije bilo nikakvog razloga da se postavi sumnja na izvanmaterničnu trudnoću.

2.1. Tuženik nadalje navodi da je tužiteljica 27. veljače 2019. pregledana u primarnoj ginekološkoj ordinaciji dr. Antona Zdilara u Novom Marofu sa 7 tjedana amenoreje, dok se UZV-om opisuje u maternici "vrlo mali gestacijski miješak bez embrionalnog odjeka", a nalaz beta HCG odgovara maloj gestacijskoj vreći bez još vidljivog embrionalnog odjeka. Dakle, da niti dr. Zdilar nije posumnjao da se radi o izvanmaterničnoj trudnoći. Nadalje, navodi da je sljedeći pregled kod tuženika uslijedio 3. ožujka 2019. kada se tužiteljica javlja zbog vaginalnog krvarenja praćenog bolovima koji traju od prethodnog dana. Vaginalno krvarenje je u trenutku pregleda bilo oskudno, a UZV pregledom se više ne nalazi znakova intrauterine trudnoće, ne pokazuje se patoloških nalaza u adneksima i u zdjelištu se ne prikazuje slobodne tekućine (krvi). Navodi kako je takav nalaz odgovarao stanju spontanog pobačaja i ničim nije upućivao da se radi o izvanmaterničnoj trudnoći, a beta HCG tada nije određivan jer nekoliko sati nakon početka krvarenja uslijed spontanog pobačaja promjene njegove vrijednosti ne daju nikakve značajne kliničke podatke. Tužiteljica je pregledana kod tuženika 7. ožujka 2019., na kojem pregledu je urednog općeg stanja, oskudno krvari, UZV pregledom se vidi zona krvarenja u kavumu, ostali nalaz UZV je uredan, a zdjelište je palpatorno bezbolno te je tužiteljici preporučena daljnja kontrola kod nadležnog ginekologa i kod tuženika po potrebi.

2.2. Tuženik se protivi da se u ovom postupku koristi privatno izrađen nalaz i mišljenje medicinskog sudskog vještaka prof. dr. sc. Hermana Hallera te ističe kako prilikom medicinskog zbrinjavanja tužiteljice njegovo medicinsko osoblje nije učinilo nikakav stručan propust i stoga ne postoji njegova odgovornost za naknadu štete tužiteljici. Navodi da je medicinsko osoblje tuženika poduzelo pravovremeno sve indicirane dijagnostičke i terapijske postupke na temelju kojih je zaključilo da se radi o ranom spontanom pobačaju i niti klinička slika niti anamnestički podaci, a niti poduzeti dijagnostički postupci nisu ukazivali da se radi o izvanmaterničnoj trudnoći. Nadalje, da je zaključak koji tužiteljica izvodi i koji se provlači kroz nalaz i mišljenje sudskog vještaka koji je tužiteljica priložila uz tužbu zaključak post festum, sada kada nakon završenog liječenja znamo o čemu se radilo. Tuženik navodi kako bi za procjenu o tome jesu li liječnici postupali sukladno pravilima struke i s dužnom pažnjom trebalo u medicinskom smislu sagledati situaciju, kliničku sliku, nalaze, anamnezu u trenutku liječenja i donošenja odluke, a ne naknadno kada znamo ishod zaključivati da nisu postupali prema pravilima struke, te da tome u prilog govori činjenica da osim tuženikovih liječnika, niti tužiteljčin primarni ginekolog dr. Zdilar nije posumnjao na izvanmaterničnu trudnoću.

2.3. Nadalje, da su posljedice koje su nastale po zdravstveno stanje tužiteljice i sva eventualna imovinska i neimovinska šteta koju tužiteljica zbog toga trpi prouzročene komplikacijama u postupku liječenja. Navodi kako, u pravnom smislu, kada je riječ o događaju koji se ne može dovesti u uzročnu vezu s pogreškom u liječenju, takva medicinska komplikacija predstavlja slučaj. Prema tome, slučaj je takav događaj za koji štetnik, odgovornost kojeg se temelji na načelu krivnje tj. subjektivne odgovornosti, neće odgovarati, a nije sporno kako tuženik odgovara po načelu subjektivne odgovornosti (iz čl. 1045. ZOO-a), pri čemu se poziva na odluku Ustavnog suda RH broj: U-III-3002/2005 od 21. studenog 2007. Podredno, tuženik osporava i visinu zatražene pravične novčane naknade neimovinske štete kao i visinu zatražene naknade imovinske štete jer je tužbeni zahtjev postavljen u većem iznosu od onih koje je ustanovila sudska praksa za ovakvu povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje. Tuženik osporava i zatraženi početak tijeka zatezne kamate na neimovinsku štetu te predlaže da se medicinski vještak očituje o trenutku završetka liječenja tužiteljice, od kada tužiteljica ima pravo potraživati zateznu kamatu na neimovinsku štetu, a tuženik osporava i zatraženi početak tijeka zatezne kamate na imovinsku štetu zbog tuđe pomoći i njege jer ista teče od dana donošenja prvostupanjske presude. Također, tuženik navodi kako ima policu profesionalne odgovornosti zaključenu kod Croatia osiguranje d.d. i predlaže stupanje u parnicu Croatia osiguranja d.d. kao umješača na strani tuženika. S obzirom na sve navedeno, tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz nadoknadu tuženiku troškova parničnog postupka.

3. Raspravnim rješenjem od 21. prosinca 2023. sud je prihvatio prijedlog treće osobe Croatia osiguranje d.d. da sudjeluje u postupku kao umješač na strani tuženika obzirom da je u trenutku štetnog događaja tuženik s umješačem imao zaključenu policu osiguranja od odgovornosti broj: 0787000269976, pa sud smatra kako isti ima pravni interes da tuženik uspije u ovoj parnici.

3.1. Umješač se podneskom od 17. ožujka 2020. u cijelosti pridružio navodima i dokaznim prijedlozima tuženika iz odgovora na tužbu. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan, uz naknadu umješaču troškova parničnog postupka.

4. Na pripremnom ročištu održanom 6. travnja 2021. tužiteljica je, obzirom da su nakon podnošenja predmetne tužbe povećani kriteriji (orijentacijski kriteriji za utvrđivanje neimovinske štete) Vrhovnog suda RH, povećala tužbeni zahtjev na način da s osnove kriterija naruženja umjesto zatraženih 11.000,00 kn (1.459,95 EUR), potražuje 16.500,00 kn (2.189,93 EUR), a temeljem kriterija smanjene životne aktivnosti, umjesto zatraženih 20.000,00 kn (2.654,46 EUR) potražuje 25.000,00 kn (3.318,07 EUR) odnosno ukupan tužbeni zahtjev povećava sa iznosa od 84.200,00 kn (11.175,26 EUR) na iznos od 94.700,00 kn (12.568,85 EUR). Budući da je time tužiteljica povećala tužbeni zahtjev radi isplate, u tom je smislu preinacila tužbu sukladno članka 191. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019.; dalje: Zakon o parničnom postupku), a unatoč protivljenju tuženika i umješaka toj preinaci, sud je istu na temelju odredbe članka 190. stavak 2. i stavak 3. Zakona o parničnom postupku dopustio smatrajući da bi navedena preinaka bila svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama.

5. Nakon provedenog dokaznog postupka, donesena je presuda poslovni broj: Pn-151/2019-84 od 22. svibnja 2025. kojom je djelomično prihvaćen tužbeni zahtjev tužiteljice te je naloženo tuženiku da tužiteljici naknadi štetu u ukupnom iznosu od 10.362,22 EUR s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 4. lipnja 2019. do isplate (točka I. izreke presude), dok je preostalom dijelu, iznad dosuđenog, a do zatraženog iznosa od 12.568,85 EUR s pripadajućim zateznim kamatama, tužbeni zahtjev tužiteljice odbijen kao neosnovan (točka II. izreke presude). Točkom III. izreke presude naloženo je tuženiku naknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 4.864,12 EUR s pripadajućim zateznim kamatama.

5.1. Povodom žalbe tuženika i umješaka, rješenjem Županijskog sud u Karlovcu poslovni broj: GŽ-528/2025-2 od 3. rujna 2025. ukinuta je prvostupanjska presuda u točki I. i točki III. izreke presude te je u tim dijelovima predmet vraćen na ponovno suđenje.

5.2. Županijski sud u Karlovcu u svojoj odluci poslovni broj GŽ-528/2025-2 ukazao je prvostupanjskom sudu na nedostatak u nalazu i mišljenju vještakinje Marije Vinković-Grabarić obzirom da je vještakinja navela da bi, da je tužiteljica zatražila psihijatrijsku pomoć njezina klinička slika bila puno bolja i ušla bi u kompenzacijsko stanje te bi intenzitet i trajanje posljedice po zdravlje tužiteljice u tom slučaju bile manje, no nije se izjasnila u kojem opsegu. Ujedno, ukazao je na potrebu saslušanja vještakinja psihijatrijske struke Marije Vinković-Grabarić, dr.med. i Štefice Deuš, dr. med. radi eventualnog usuglašavanja njihovih nalaza i mišljenja u dijelovima u kojima su isti kontradiktorni (u pogledu duljine trajanja straha kod tužiteljice), odnosno u slučaju da se navedene vještakinje ne usuglase, na provođenje vještačenja po drugom vještaku psihijatrijske struke, te, po potrebi, na provođenje drugih dokaza ako ih stranke budu predložile.

6. U ponovljenom postupku, tužiteljica je ostala kod tužbe i tužbenog zahtjeva.

7. Na ročištu održanom 15. siječnja 2026. saslušane su vještakinja Štefica Deuš, dr. med. i vještakinja Marija Vinković Grabarić, dr. med.

7.1. Vještakinja Štefica Deuš, dr.med., u cijelosti je ostala kod svog nalaza i mišljenja od 11. travnja 2022. i iskaza danog na ročištu održanom 26. siječnja 2024., pri čemu je dodala kako dozvoljava da se psihičko stanje tužiteljice može mijenjati i da je ono bilo ispoljeno na način kako je opisano u drugom vještačenju u vrijeme kada je to drugo vještačenje bilo rađeno, ali ostaje kod toga da tužiteljica nakon 13. ožujka 2019. nije trpjela vid straha na koji bi ona ukazivala tijekom njezine psihijatrijske obrade.

7.2. Vještakinja Marija Vinković Grabarić, dr. med. u cijelosti je ostala kod svog nalaza od 3. srpnja 2024. i dopune nalaza od 2. siječnja 2025., pri čemu je dodala da bi, da je tužiteljica potražila pomoć psihijatra trajne posljedice u vidu smanjene životne aktivnosti bile iste, strah bi postojao, mogao bi se možda smanjiti za 50%, ali ne bi nestao. Vještakinja smatra da se trajne posljedice tužiteljici trebaju priznati, da ne možemo baciti krivnju na tužiteljicu jer nije potražila pomoć psihijatra. U odnosu na svoj iskaz na ročištu 9. travnja 2025. da bi klinička slika tužiteljice bila puno bolja da je tužiteljica zatražila psihijatrijsku pomoć navela je kako tada nije uzela u obzir individualan pristup koji se odnosi baš na tužiteljicu nego je govorila općenito, pri čemu neki ljudi savladaju traumu, pa nemaju posljedica, a neki je ne savladaju, pa idu u veću kategoriju.

7.3. Slijedom navedenog, kako nije došlo do usuglašavanja nalaza i mišljenja vještakinje Štefice Deuš, dr. med. i vještakinje Marije Vinković Grabarić, dr. med. u pogledu duljine trajanja straha kod tužiteljice, određeno je izvođenje dokaza psihijatrijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku prof. prim. dr. sc. Ninoslavu Mimica, dr. med., specijalistu psihijatrije.

8. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u svu dokumentaciju u spisu i to: povijest bolesti od 5. veljače 2019. (list 10 spisa), nalaz od 28. veljače 2019. (list 11 spisa), povijest bolesti od 3. ožujka 2019. (list 12-14 spisa), povijest bolesti od 7. ožujka 2019. (list 15-17 spisa), nalaz od 28. veljače 2019. (list 18 spisa), nalaz od 7. ožujka 2019. (list 19 spisa), otpusno pismo od 17. ožujka 2019. (list 20 spisa), povijest bolesti od 20. ožujka 2019. (list 21 spisa), otpusnicu od 17. ožujka 2019. (list 22 spisa), nalaz biopsije od 5. travnja 2019. (list 23 spisa), povijest bolesti od 5. travnja 2019. (list 24 spisa), nalaz ginekologa od 27. veljače 2019. (list 25-26 spisa), mišljenje prof. dr. sc. Hermana Hallera od 22. svibnja 2019. (list 27-30 spisa), zahtjev za naknadom neimovinske i imovinske štete od 3. lipnja 2019. (list 31-34 spisa), polica osiguranja broj 078700026997 (list 47-52 spisa), Uvjete za osiguranje od ugovorne (profesionalne) odgovornosti (list 53-56 spisa), karton pacijenta (list 74-84 spisa), povijest bolesti od 5. veljače 2019. (list 86 spisa), povijest bolesti od 3. ožujka 2019. (list 87-88 spisa), povijest bolesti od 7. ožujka 2019. (list 89-90 spisa), fotografije (list 118-121 spisa), pročitani su: nalaz i mišljenje vještaka Ivana Fistonića od 1. lipnja 2021. (list 96-103 spisa), dopuna nalaza i mišljenja vještaka Ivana Fistonića od 7. srpnja 2021. (list 124-125 spisa), iskaz vještaka Ivana Fistonića dan na ročištu 21. prosinca 2023. (list 177 spisa), nalaz i mišljenje vještakinje Štefice Deuš od 11. travnja 2022. (list 144-151 spisa), zapisnik od 26. siječnja 2024. sa iskazima tužiteljice Katarine Antolić i vještakinje Štefice Deuš (list 199-202 spisa), nalaz i mišljenje vještakinje Marije Vinković Grabarić od 27. lipnja 2024. (list 220-224 spisa), dopuna nalaza i mišljenja vještakinje Marije Vinković-Grabarić od 1. siječnja 2025. (list 255 spisa), zapisnik od 9. travnja 2025. sa iskazom vještakinje Marije Vinković-Grabarić (list 276-277 spisa). U ponovljenom postupku saslušane su vještakinje Štefica Deuš i

Marija Vinković-Grabarić (list 355-356 spisa), provedeno je psihijatrijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku prof. dr. sc. Ninoslavu Mimica, prim. dr. med. specijalist psihijatar, te je pročitao njegov nalaz i mišljenje od 15. svibnja 2026. (list 391-396 spisa).

9. Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka, nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog dokaznog postupka, sve sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023., 146/2025.; dalje: ZPP), sud je odlučio kao u izreci.

10. Nakon povećanja tužbenog zahtjeva predmet spora je zahtjev tužiteljice za naknadu imovinske i neimovinske štete zbog propusta u liječenju u ukupnom iznosu od 12.568,85 EUR. Pri tome se ukazuje kako točka II. izreke presude ovog suda poslovni broj Pn-151/2019-84 od 22. svibnja 2025., kojom je tužbeni zahtjev tužiteljice u iznosu od 2.206,63 EUR (razlika od dosuđenog iznosa od 10.362,22 EUR do zatraženog iznosa od 12.568,85 EUR) odbijen kao neosnovan, nije bila pobijana žalbom. Navedeni iznos od 2.206,63 EUR odnosi se na zatraženi iznos naknade neimovinske štete s osnove duševnih boli zbog naruženja u iznosu od 2.189,93 EUR i iznos od 16,71 EUR s osnove naknade imovine štete za tuđu pomoć i njegu (točke 18.2., 19. i 19.1. obrazloženja presude ovog suda poslovni broj Pn-151/2019-84 od 22. svibnja 2025.).

11. Nakon provedenog dokaznog postupka sud nalazi činjenično nespornim da je tužiteljica pregledana kod tuženika 5. veljače 2019., 3. ožujka 2019. te 7. ožujka 2019. radi bolova i krvarenja. Također nije sporno da je tužiteljica 13. ožujka 2019. zaprimljena u Općoj bolnici "Dr. Tomislav Bardek" Koprivnica te joj je istog dana izvršen operativni zahvat zbog rupture jajovoda i krvarenja u trbušnu šupljinu.

12. Sporno je jesu li liječnici tuženika izvršili štetnu radnju kao liječničku pogrešku odnosno propust liječnika koji se ogleda u tome da prilikom niti jednog pregleda nisu izvršili indicirane dijagnostičke i terapijske postupke te temeljem istih prepoznali izvanmaterničnu trudnoću. Konačno, sporna je visina zatraženog iznosa naknade štete koja je prema mišljenju tuženika i umješaka postavljena previsoko. Sporno je, dakle, jesu li zdravstveni problemi tužiteljice uzrokovani postupanjem (propustima) djelatnika tuženika suprotno pravilima medicinske struke ili se radi o posljedicama komplikacija i posljedicama same izvanmaternične trudnoće, odnosno sporna je uzročno-posljedična veza između postupanja djelatnika tuženika te zdravstvenih problema tužiteljice, kao i eventualni doprinos tužiteljice vlastitoj šteti. Sporna je i visina tužbenog zahtjeva i zatraženi tijek zateznih kamata.

13. Prema odredbi članka 124. stavka 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Narodne novine", broj: 150/2008., 155/2009., 71/2010., 139/2010., 22/2011., 84/2011., 154/2011., 12/2012., 35/2012., 70/2012., 144/2012., 82/2013., 159/2013., 22/2014., 154/2014., 70/2016., 131/2017.; dalje: ZZZ), a koji je bio na snazi u vrijeme štetnog događaja, zdravstveni radnici su osobe koje imaju obrazovanje zdravstvenog usmjerenja i neposredno u vidu zanimanja pružaju zdravstvenu zaštitu stanovništvu uz obvezno poštovanje moralnih i etičkih načela zdravstvene struke. Prema odredbi

članka 124. stavak 3. ZZZ-a, obveza je zdravstvenih radnika da pri pružanju zdravstvene zaštite postupaju prema pravilima struke na način da svojim postupcima ne ugroze zdravlje i život ljudi.

13.1. Nadalje, prema odredbi članka 2. Zakona o liječništvu ("Narodne novine", broj: 121/2003., 117/2008.; dalje: ZL) liječnik je zdravstveni radnik sa završenim medicinskim fakultetom i stečenim nazivom doktor medicine, a ujedno i temeljni i mjerodavni nositelj zdravstvene djelatnosti koju obavlja poštujući, između ostalog, i načelo promicanja dostojanstvenog i odgovornog ponašanja poštivanjem u radu propisa, pravila struke te kodeksa medicinske etike i deontologije. Sukladno članku 4. stavku 1. ZL-a liječnik je u procesu donošenja odluka i izbora dijagnostike i odgovarajućeg liječenja samostalan u postupanju sukladno znanstvenim saznanjima i stručno dokazanim metodama koje odgovaraju suvremenom standardu struke, a prema stavku 2. istog članka liječnik je u obavljanju liječničke djelatnosti osobito dužan, između ostalog, poštovati načela obavljanja liječničke djelatnosti. Sukladno članku 19. stavku 1. ZL-a svi postupci medicinske prevencije, dijagnostike i liječenja moraju se planirati i provoditi tako da se očuva ljudsko dostojanstvo, integritet osobe i prava pacijenata, a posebno pravo na informiranost i samostalno odlučivanje. U smislu tih propisa pod pojmom liječničke greške podrazumijeva se postupanje suprotno ili ono koje nije u skladu s pravilima i metodama rada zdravstvene struke i/ili znanstvenim spoznajama, a kojima se ugrožava život i zdravlje ljudi i/ili kao nepoštivanje moralnih i etičkih načela zdravstvene struke, pri čemu nije potrebna kumulacija ovih pretpostavki, već je dovoljno da se poćini na jedan od iznesena dva načina (tako i Županijski sud u Varaždinu u odluci broj GŽ-163/08-2).

13.2. Odredbom članka 29. Zakona o zaštiti prava pacijenata ("Narodne novine" broj 169/2004., 37/2008., dalje: ZZP) propisano je da pacijent ima pravo na naknadu štete sukladno općim propisima obveznoga prava.

14. Prema odredbi članka 1045. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015. i 29/2018.; dalje: ZOO), koje odredbe su bile na snazi u vrijeme štetnog događaja, tko drugome prouzroći štetu dužan ju je naknaditi ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Odgovornost tuženika prosuđuje se stoga po kriteriju pretpostavljene krivnje te bolnica odgovara za štetu koju pretrpi pacijent ako u postupanju njenih radnika postoji krivnja, dok prema odredbi članka 1061. stavak 1. ZOO-a za štetu koju zaposlenik u radu ili u svezi s radom prouzroći trećoj osobi, odgovara poslodavac kod kojega je radnik radio u trenutku prouzroćenja štete, osim ako dokaže da su postojali razlozi koji isključuju odgovornost zaposlenika. Osim toga, zdravstveni radnik u ispunjavanju obveza iz svoje profesionalne djelatnosti mora postupati s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima, tj. s pažnjom dobrog stručnjaka, kako je to naznačeno u odredbi članka 10. stavka 2. ZOO-a.

14.1. Odredbom članka 19. stavka 1. ZOO-a propisano je da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom, a sukladno stavku 2. istog članka pod pravima osobnosti u smislu tog zakona razumijevaju se, između ostalih, pravo na tjelesno i duševno zdravlje. Sukladno odredbi članka 1100. stavka 1. ZOO-a u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slućaja opravdavaju, dosuditi pravićnu novćanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema,

te će, sukladno stavku 2. istog članka, pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom.

15. Na okolnosti osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva mišljenje je dao stalni sudski vještak doc. dr. sc. Ivan Fistonić. Vještak je, nakon analize medicinske dokumentacije i pregleda tužiteljice, dao mišljenje kako je, u okviru kliničkih i ultrazvučnih slika, obavezno bilo praćenje biokemijske dinamike β HCG (hormon tipičan za trudnoću) te zaključuje da liječnici koji su pratili zbivanja i klinički tijek nisu postupili u duhu dobre kliničke prakse odnosno slijedili postupnik kod spontanog pobačaja. Vezano za parametre za procjenu štete navodi da je tužiteljica trpjela bolove jakog intenziteta 1 dan (13. ožujka 2019.), a blagog do srednjeg intenziteta 50 dana (5. veljače – 12. ožujka 2019. i 14. ožujka – 28. ožujka 2019.). Nadalje, pretrpjela je jaki primarni strah 24 sata zbog do tada nedoživljene jake boli i simptoma predkolapsnog stanja te strah blagog do srednjeg intenziteta 43 dana (5. veljače – 12. ožujka 2019. zbog neizvjesnosti i oscilirajućih bolova te 14. ožujka – 23. ožujka 2019. zbog zabrinutosti oko procesa cijeljenja). Tuđa pomoć i njega bila joj je potrebna 51 dan (5. veljače – 13. ožujka 2019. i 18. ožujka – 2. travnja 2019.). Vještak zaključuje kako naruženja nema jer je trbuh otvoren po prethodnom rezu te da je liječenje završeno, odnosno stabilizacija je nastupila 2. travnja 2019.

15.1. Tuženik i umješač nisu iznijeli nikakve prigovore na nalaz i mišljenje vještaka doc. dr. sc. Ivana Fistonića, dok je, odgovarajući na prigovore tužiteljice u pogledu točnog utvrđivanja postotka smanjene životne aktivnosti kod tužiteljice zbog gubitka desnog jajovoda i uslijed psihičke traume koju je doživjela opisanim štetnim događajem te u odnosu na navode tužiteljice o jačoj vidljivosti novog ožiljka, vještak u dopuni nalaza i mišljenja od 7. srpnja 2021. naveo da je, s obzirom na gubitak desnog jajovoda i posljedice operacije njegova odstranjenja, smanjena životna aktivnost tužiteljice 5%, a da preciznu procjenu u kojoj je mjeri psihička trauma dodatno umanjila životnu aktivnost izdaje vještak psihijatar. Nadalje, navodi da zaraslica nakon operacije odstranjenja desnog jajovoda slijedi prethodnu uz irelevantno odstupanje od 1-2%. Zaraslica se nalazi na mjestu nedostupnom pogledu trećih osoba pri izlaganju u dvodjelnom kupaćem kostimu. Ako je tužiteljica nudistica, zaraslica također nije vidljiva u stojećem stavu jer višak potkožnog tkiva abdominalne stijenke prikriva zaraslicu. Vještak zaključno navodi da zaraslica nakon druge operacije nije dodatno naružila tužiteljicu.

15.2. Na raspravi održanoj 21. prosinca 2023., vještak doc. dr. sc. Ivan Fistonić pojasnio je da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega 51 dan u trajanju od dva sata dnevno, za odlazak po namirnice, čišćenje stana, brigu za dijete i djelomično za osobnu higijenu, ali se ne može izjasniti oko potrebe za tuđu pomoć i njegu oko kuhanja. Vještak je ostao pri mišljenju da nema dodatnog naruženja zato jer je rez predmetne operacije bio u potpunosti preko zaraslice od prethodnog carskog reza, dakle, da dodatnog naruženja nema. Obrazložio je kako je svaka zaraslica neposredno nakon operacije jače vidljivija i zadebljanija, jače je boje, tamnija i iznad nivoa kože, a u kasnijem tijeku koje može trajati mjeseci pa čak i više od godine dana nova zaraslica poprima karakteristike uobičajene, odnosno spušta se na nivo kože, smanjuje se volumen, a boja postaje blijeda. Vještak je naveo da na dan pregleda zaraslica nije bila zadebljana. Obrazlažući postupak da je na vrijeme prepoznata izvanmaternična

trudnoća vještak je naveo kako su dijagnostički postupci vezani uz redovite kliničke, ultrazvučne i laboratorijske pretrage, da serijski ultrazvučni pregledi uz serijsko određivanje β HCG navode na sumnju u izvanmaterničnu trudnoću. Ovisno u kojoj fazi je dijagnoza postavljena postupci mogu biti različiti. Ako je dijagnoza postavljena u ranijoj fazi tada je moguće izvanmaterničnu trudnoću liječiti lijekovima, što podrazumijeva potpuno izlječenje bez kirurškog zahvata. U slučaju da je dijagnoza postavljena kasnije, a već su razvijeni klinički simptomi koji uključuju sliku akutnog abdomena tada se dijagnostičkom laparaskopijom ulazi u trbuh, a slijed može ići u dva smjera: prvi je istiskivanje mjehurića trudnoće iz jajovoda u smjeru trbuha, kojim postupkom je jajovod očuvan za budućnost, a drugi je način identičan onom koji je i izveden u Koprivničkoj bolnici, a radi se o odstranjenju jajovoda prije prsnuća. Vještak je naveo da nije moguće da se u svakoj izvanmaterničnoj trudnoći sačuva jajovod čak i u slučaju kada je na vrijeme otkriveno da je riječ o izvanmaterničnoj trudnoći. Također, navodi da je postupak kako je liječena ovdje tužiteljica potpuno krivi i radi se o liječničkoj grešci, nije sinkronizirano vađenje hormona trudnoće sa ultrazvukom i kliničkim pregledom ginekologa.

16. Nakon saslušanja vještaka dr. sc. Ivana Fistonića niti jedna od strankama nije isticala daljnje prigovore na njegov nalaz i mišljenje, dok je, po prijedlogu tužiteljice, a s obzirom da se vještak Ivan Fistonić ogradio u svom vještačenju od ocjene smanjene životne aktivnosti po osnovi psihičke traume kod tužiteljice te uputio na provođenje dodatnog vještačenja po vještaku spec. psihijatrije, provedeno vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji mr. sc. Štefici Deuš na okolnost zadobivenih posljedica po osnovi psihičke traume kod tužiteljice.

16.1. U nalazu i mišljenju od 11. travnja 2022. vještakinja mr. sc. Štefica Deuš, dr. med., spec. psihijatar, u bitnome navodi da je tužiteljica pretrpjela primarni strah odnosno svjesno doživljeni strah od neposredne životne ugroženosti u trajanju od 2,5 sati dana 13. ožujka 2019. vezano za događanja koja su prethodila hitnom prijemu u OB Koprivnica do operativnog zahvata, dok je sekundarni strah blagog intenziteta trpjela od 5. veljače 2019. do 5. ožujka 2019, a sekundarni strah jakog intenziteta u trajanju od oko 2 sata tijekom noći 5. ožujka 2019. te sekundarni strah srednjeg intenziteta od 5. ožujka 2019. do 13. ožujka 2019. Glede smanjenja ukupne životne aktivnosti s osnova narušene sfere psihičkog zdravlja vještakinja navodi da je tužiteljica psihički stabilna osoba, nije sklona uzimanju lijekova niti posjećivanju liječnika, da opisuje sporadične strepnje vezano uz strahove eventualne izvanmaternične trudnoće, što se može osjetiti u partnerskom odnosu, ali da isto nije opsegom ispoljenosti toliko da bi iziskivalo potrebu za psihološko-psihijatrijskim potporama niti uzimanjem lijekova, da se isto reflektira u okviru kvalitete života, a ne u pogledu smanjenja ukupne životne aktivnosti. Navodi da tužiteljica živi svoj normalan život, prihvatljivo socioadaptirana i sociofunktionalna kako na unutarobiteljskom, emocionalnom i šire društvenom (profesionalnom) planu te da nema trajnih posljedica s osnova psihičke sfere zdravlja.

16.2. Tuženik i umješač nisu iznijeli nikakve prigovore na nalaz i mišljenje vještakinje Štefice Deuš, dok je, odgovarajući na prigovore tužiteljice na zaključak vještakinje da tužiteljica nakon 13. ožujka 2019. nije trpjela nikakav strah, vještakinja na raspravi održanoj 26. siječnja 2024. navela da tužiteljica, s obzirom da je nakon operacije i nakon otpusta iz bolnice bila pod lijekovima, nije trpjela negativne emocije u opsegu koji bi ometao njezin društveni život u unutar obiteljskom okruženja koje

doživljava kao potporu. Navodi da je tužiteljica borac i nije osoba koja je sklona traženju lijekova ili medicinske pomoći ako nije nužno, na bolovanju je bila dva mjeseca, a kada je počela raditi imala je i u tom kontekstu dodatno olakšanje. U odnosu na daljnji strah glede nove izvanmaternične trudnoće, vještakinja je navela kako se to može okarakterizirati kao narušena promjena kvalitete emocionalnog života i partnerskog odnosa i to treba vrednovati, iako to nije specifičan strah, ne traži dodatne napore, ali se može okarakterizirati kao oslabljena ukupna psihička sposobnost do 5%, odnosno potreba ulaganja dodatnih napora u svakodnevni život u trajanju kroz dvije godine, ali se ne radi o trajnome. Vještakinja obrazlaže kako se smanjenje ukupne životne aktivnosti sa psihičkog aspekta pribraja smanjenju ukupne životne aktivnosti s osnova narušenog tjelesnog zdravlja do 5%, a objedinjena ocjena bi iznosila oko 7,5%, uz napomenu da se samo za dvije godine smanjenje sa psihičkog aspekta pribraja smanjenju životne aktivnosti s osnove narušenog tjelesnog zdravlja. Vještakinja je prilikom saslušanja promijenila svoje stajalište pri čemu navodi da je do promjene mišljenja došlo s obzirom na iskaz tužiteljice jer je dobila uvid u činjenicu pokušaja začeca. Zaključno, vještakinja je navela da ostaje kod svojeg nalaza i mišljenja, koji je donesen nakon detaljnog intervjua sa tužiteljicom, ali ga je na ročištu samo dopunila s objašnjenjem o smanjenoj kvaliteti emocionalnog života.

17. Obzirom da je tužiteljica ostala kod prigovora na nalaz i mišljenje vještakinje Štefice Deuš te je predložila novo psihijatrijsko vještačenje na okolnost straha kod tužiteljice, naročito nakon 13. ožujka 2019., te na okolnost smanjene životne aktivnosti (trajnog smanjenja životne aktivnosti) s osnove psihičke traume, te, ukoliko ista postoji, na okolnost objedinjene ocjene smanjene životne aktivnosti, provedeno je psihijatrijsko vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji mr. sc. dr. med. Mariji Vinković-Grabarić.

17.1. U nalazu i mišljenju od 27. lipnja 2024. vještakinja mr. sc. dr. med. Marija Vinković-Grabarić iznijela je zaključak u kojem navodi da je tužiteljica pretrpjela primarni strah koji je trajao onoliko koliko je trajalo samo oštećenje (period od početka krvarenja do hemoragičnog šoka kada je pristupila operacijskom rješavanju problema), sekundarni strah jakog intenziteta nastupio je nakon završetka operacije te on traje toliko dugo dok osoba ne vidi izlaz iz nastale situacije tj. kompenzira se, te da se u psihičkom smislu stanje koje se opisuje klasificira kao F 43.0 akutna stresna reakcija. U periodu nakon operacijskog zahvata imala je pomoć druge osobe u trajanju oko dva mjeseca. Stoga joj se priznaje pravo na strah jakog intenziteta u trajanju 2 mjeseca. Strah srednjeg intenziteta traje još i sada nakon 5 godina nakon početne traume, okarakteriziran je kao mješovita anksiozno depresivna reakcija u sklopu dijagnoze F 43.2 smetnje prilagodbe. Navodi da je izvanmaternična trudnoća stanje njezinog tjelesnog statusa, a na kojeg nitko nije mogao utjecati u smislu treće osobe, a pošto je jedino moguće problem riješiti kirurškim putem, posljedice bi bile iste, isto bi ostala u kirurškom zbrinjavanju bez jajovoda i da je intervencija bila brža, bez vremenskog odmaka. Ulaganje pojačanih napora nakon stresne reakcije za uobičajene životne aktivnosti ocjenjuje s 5%. Zaključno navodi da sadašnje stanje nije kronično i definitivno te da kod bolesnice nema osnove za razvitak PTSP poremećaja.

17.2. U podnesku od 12. srpnja 2024. tužiteljica je navela kako nema primjedbi na mišljenje i zaključak sudskog vještaka mr. sc. dr. med. Marija Vinković-Grabarić u pogledu postojanja, intenziteta i trajanja straha kod tužiteljice, kao i u pogledu ocjene postotka smanjene životne aktivnosti, ali ukazuje kako vještakinja nije utvrdila, sukladno zadatku vještačenja, „okolnost smanjene životne aktivnosti (je li trajno

smanjena) sa osnove psihičke traume, te, ukoliko ista postoji, na okolnost objedinjene ocjene smanjene životne aktivnosti“.

17.3. U podnesku od 22. listopada 2024. umješač je prigovorio nalazu i mišljenju vještakinje Marije Vinković-Grabarić te je predložio usmeno saslušanje vještakinje.

17.4. U dopuni nalaza od 2. siječnja 2025. vještakinja mr. sc. dr. med. Marija Vinković-Grabarić navela je da se vještak koji je vještačio tjelesni dio oštećene izjasnio o smanjenju životnih aktivnosti s 5 %, te je također smanjenje životne aktivnosti s psihičke strane ocijenjeno od strane nje s 5 %. Vještakinja obrazlaže kako je praksa da se u objedinjavanju ocjena smanjenih životnih aktivnosti uzme u obzir srednja razina psihičke ocjene, a to znači da one nisu zbroj jer bi premašile kategoriju 100 %, pa se stoga uzima srednja razina psihički smanjene životne aktivnosti koja bi iznosila 2,5 %, odnosno da objedinjena smanjena životna aktivnost s tjelesne i psihičke strane iznosi 7,5 %.

17.5. Na raspravi održanoj 9. travnja 2025. usmeno je saslušana vještakinja Marija Vinković-Grabarić koja je ostala u cijelosti kod nalaza od 3. srpnja 2024. te kod dopune nalaza od 2. siječnja 2025. Nadalje, navela je da bi, da je tužiteljica zatražila psihijatrijsku pomoć, njezina klinička slika bila puno bolja. Naime, da je klinička slika tužiteljice u vrijeme pregleda bila srednje dramatična, u okviru napisane dijagnoze, a da je ista zatražila psihijatrijsku pomoć ušla bi u kompenzacijsko stanje te bi intenzitet i trajanje straha bili znatno kraći. Isto tako, da bi trajne posljedice po zdravlje tužiteljice također u tom slučaju bile manje, jer je trauma koja je nastupila posljedica stanja njezinog organizma. Navodi kako je napravljena liječnička pogreška, ali i bez te pogreške tužiteljica ne bi mogla iznijeti trudnoću i opet bi ishod bio isti u odnosu na tjelesno stanje. Da nije bilo liječničke pogreške tužiteljica bi lakše podnijela predmetni događaj odnosno ishod situacije. Trauma tog tipa prosječno traje oko 6 mjeseci odnosno kod ljudi osjetljivije situacije oko godinu dana. U konkretnoj situaciji iz akutne stresne situacije ušlo se u stanje stresne situacije s poremećajem prilagodbe koja obično traje od 2 do 5 godina nakon čega se može dati dijagnoza PTSP (F43.1). U situaciji kada se dogodila liječnička pogreška to stanje straha srednjeg intenziteta obično traje oko 2 godine, a što je slučaj i kod tužiteljice, dok kod žene kod koje nije bilo nikakve liječničke pogreške to stanje u prosjeku traje od 6 mjeseci do 1 godine. Nadalje, navela je da je tužiteljica funkcionalna u smislu sociofunkcionalnog i socioadaptacijskog stanja, ali ista mora ulagati više napora. U prilog tome govori i činjenica da je tužiteljica kasnije bila u postupku umjetne oplodnje. Vještakinja je izjavila da bi ishod tjelesnog stanja tužiteljice i bez liječničke pogreške bio isti odnosno došlo bi do operacije, kojem dijelu iskaza vještakinje je prigovorila punomoćnica tužiteljice iz razloga što navedeno spada u domenu ginekološkog vještačenja te ukazuje na nalaz i mišljenje vještaka Ivana Fistonića koji je naveo da u slučaju da se nije desila liječnička pogreška tada bi se izvanmaternična trudnoća liječila lijekovima što podrazumijeva potpuno izlječenje bez kirurškog zahvata. Vještakinja je navela kako je suglasna da navedeno spada u domenu ginekološkog vještačenja pa se ogradila oko odgovora na to pitanje.

17.6. Nakon saslušanja vještakinje Marije Vinković-Grabarić tužiteljica i tuženik nisu isticali nikakve daljnje prigovore, dok je umješač predložio provođenje novog psihijatrijskog vještačenja.

18. Sukladno uputi Županijskog suda u Karlovcu danoj u presudi poslovni broj GŽ-528/2025-2 od 3. rujna 2025., zbog suprotnosti u nalazu i mišljenju vještakinja Štefice Deuš i Marija Vinković-Grabarić u pogledu duljine trajanja straha kod tužiteljice (iz pisanog nalaza i mišljenja od 5. srpnja 2024., dopune od 3. siječnja 2025. i iskaza vještakinje psihijatrijske struke Marije Vinković Grabrić dr.med. na raspravi dana 9. travnja 2025., suprotno nalazu i mišljenju vještakinje psihijatrijske struke Štefice Deuš dr.med., proizlazi kako kod tužiteljice strah srednjeg intenziteta traje još i sada nakon 5 godina od početne traume i objektiviziran je kao mješovita anksiozno depresivna reakcija u sklopu dijagnoze F 43.2 smetnje prilagodbe), kao i zbog potrebe da se vještakinja Marija Vinković-Grabarić izjasni o opsegu u kojem bi intenzitet i trajanje posljedica po zdravlje tužiteljice bili manji da je tužiteljica zatražila psihijatrijsku pomoć, na ročištu održanom 15. siječnja 2026. saslušane su vještakinje Štefica Deuš i Marija Vinković-Grabarić.

18.1. Vještakinja Štefica Deuš ostala je u cijelosti kod nalaza od 11. travnja 2022. i iskaza danog na ročištu održanom 26. siječnja 2024. jer nema nikakvih novih informacija vezano uz predmet. Nadalje, navela je da, nakon što je čula usmeno nalaz i mišljenje drugog psihijatra, i dalje u cijelosti ostaje kod svog nalaza i mišljenja vezano za psihijatrijski pregled i dokumentaciju s kojom je raspolagala u travnju 2022. Dozvoljava da se psihičko stanje tužiteljice može mijenjati i da je ono bilo ispoljeno na način kako je opisano u drugom vještačenju u vrijeme kada je to drugo vještačenje bilo rađeno. Ostala je kod toga da tužiteljica nakon 13. ožujka 2019. nije trpjela vid straha na koji bi ona ukazivala tijekom njezine psihijatrijske obrade. Vezano uz smetnje koje je tužiteljica navela na ročištu održanom 26. siječnja 2024. navodi kako iste nisu bile intenziteta koji bi iziskivao od tužiteljice da zatraži bilo koju psihološku pomoć (psihologa ili psihijatra). Nadalje, u pogledu straha i trajnih posljedica s psihijatrijskog stajališta navela je kako je svoj nalaz temeljila na medicinskoj dokumentaciji liječenja vezano uz ovaj predmet (ginekološkoj) i temeljem psihijatrijskog pregleda, jer tužiteljica ne posjeduje nikakvu psihološku niti psihijatrijsku dokumentaciju. Vezano za upit moguće retraumatizacije tj. doživljaja nekog novog stresnog događaja u periodu nakon ovopredmetnog događaja navodi kako nema podataka koji bi ukazivali na takav događaj, a da stresne događaje osoba uglavnom spomene.

18.2. Vještakinja Marija Vinković-Grabarić ostala je u cijelosti kod nalaza od 3. srpnja 2024. te kod dopune nalaza od 2. siječnja 2025. Navela je kako kod izrade nalaza nije imala nikakvu medicinsku dokumentaciju doktora psihijatra već je nalaz temeljila samo na iskazu tužiteljice pri čemu navodi da isto nije subjektivan doživljaj nego njezina psihijatrijska procjena. Što se tiče trauma koje bi nastupile nakon ovog predmetnog događaja ističe da istih nije bilo i da se to pacijenta direktno pita. Pokušaj izvantjelesne oplodnje ili općenito pokušaj začeća mogao bi povećati traumu. Da je tužiteljica potražila pomoć psihijatra trajne posljedice u vidu smanjene životne aktivnosti bile bi iste, strah bi postojao, mogao bi se možda smanjiti za 50%, ali ne bi nestao. Smatra da se trajne posljedice tužiteljici trebaju priznati, te navodi kako ne možemo baciti krivnju na tužiteljicu jer nije potražila pomoć psihijatra. U odnosu na svoj iskaz na ročištu 9. travnja 2025. da bi klinička slika tužiteljice bila puno bolja da je tužiteljica zatražila psihijatrijsku pomoć navela je kako tada nije uzela u obzir individualan pristup koji se odnosi baš na tužiteljicu nego je govorila općenito. Dodatno, navodi kako neki ljudi savladaju traumu, pa nemaju posljedica, a neki je ne savladaju, pa idu u veću kategoriju. Obrazlaže kako se 2 mjeseca nakon što je tužiteljica izašla iz bolnice nakon operativnog zahvata morala i fizički oporavljati, trebala je pomoć

ukućana s kojima živi u tom oporavku i tada još nije mogla dobro procijeniti ishod oporavka, a pošto je strah jakog intenziteta vezan i odnosi se na ishod samog liječenja uzimamo u obzir vrijeme nakon operacije do fizičkog oporavka kad je mogla procijeniti da će se oporaviti psihički i fizički. Nakon straha jakog intenziteta nastupio je sekundarni strah srednjeg intenziteta koji se manifestirao u kliničkoj slici sukladno klasifikaciji NKB10 pod šifrom koja je navedena u F43.22, a koji se očitovao ne samo u anksioznosti već i u miješanoj kliničkoj slici kojoj su bili pridruženi depresivni simptomi.

19. S obzirom da nakon saslušanja vještakinja Štefice Deuš i Marije Vinković-Grabarić nije došlo do usuglašavanja njihovih nalaza i mišljenja u pogledu duljine trajanja straha kod tužiteljice, provedeno je psihijatrijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku prof. dr. sc. Ninoslavu Mimica, prim. dr. med. specijalist psihijatar, u pravcu utvrđivanja: je li tužiteljica pretrpjela strah, posebice nakon 13. ožujka 2019., u kojoj jačini i kojem stupnju prisutnosti, te vremensko trajanje straha, doprinosa tužiteljice vlastitoj šteti, da li je i koliko smanjena životna aktivnost s osnove psihičke traume kod tužiteljice te koliko iznosi objedinjena smanjena životna aktivnost

20. Vještak prof. dr. sc. Ninoslav Mimica, prim. dr. med. specijalist psihijatar, u svom nalazu i mišljenju od 15. svibnja 2026., na temelju prouke spisa i osobnog pregleda tužiteljice, zaključuje kako je tužiteljica tzv. primarni strah, tj. strah jakog intenziteta, od neposredne životne ugroženosti, trpjela kumulativno jedan dan. Tzv. sekundarni strah, tj. bojazan kako će proteći liječenje trpjela je u jakom intenzitetu kumulativno 3 dana, u srednjem intenzitetu kumulativno 30 dana i u blagom intenzitetu kumulativno još 30 dana. Povremeni strah blagog intenziteta trpjela je kroz period od dvije godine, a isti ulazi u pojačane napore poradi privremenog smanjenja opće životne aktivnosti od pet posto (5 %). Isto se reflektiralo u vidu anksioznosti, blaže depresivnosti i posljedičnom smanjenju kvalitete života kroz period od dvije godine, poradi prolongirane akutne reakcije na stres odnosno prolongiranog poremećaja prilagodbe, no sve skupa nije rezultiralo trajnim psihičkim posljedicama. U tom dvogodišnjem periodu objedinjena smanjena životna aktivnost tužiteljice iznosila je sedam i pol posto (7,5 %). Nakon tog perioda, danas i nadalje, s obzirom da više nije prisutno smanjenje životne aktivnosti s psihijatrijske strane, aktualno smanjenje životne aktivnosti tužiteljice iznosi pet posto (5 %). Vještak navodi kako ne postoji doprinos tužiteljice vlastitoj šteti, već dapače, da je tužiteljica uspjela iz ove neželjene i štetne situacije izaći bez trajnih psihičkih posljedica, što mnogima ne bi uspjelo.

21. Tuženik i umješač nisu imali primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka Ninoslava Mimice, te je i tužiteljica u podnesku od 3. lipnja 2026. istaknula kako je u cijelosti suglasna s njegovim nalazom i mišljenjem. Ujedno, tužiteljica je navela kako ostaje kod tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva, a u pogledu visine tužbenog zahtjeva istaknula je da je, prema aktualnoj sudskoj praksi pri utvrđivanju visine pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu, pored Orijentacijskih kriterija i iznosa za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 29. studenoga 2002. te njihovih izmjena od 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020., potrebno uzeti u obzir i stopu inflacije te rast potrošačkih cijena, kako bi se održala svrha i cilj postojanja navedenih kriterija, odnosno osigurala ujednačena primjena odredaba članka 1100. stavaka 1. i 2. te članka 1101. stavaka 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima, uz poštivanje načela individualizacije naknade neimovinske štete i pravnog standarda pravičnosti. Pri tome se tužiteljica poziva na

sudsku praksu (Presudu Županijskog suda u Zagrebu, broj GŽ-3137/2024-2 od 25. srpnja 2024., Presudu Općinskog suda u Zlataru, Stalna služba u Krapini, broj Pn-349/2022-66 od 12. ožujka 2025., Presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj Pn-275/2023-30 od 9. rujna 2025. i Presudu i rješenje Županijskog suda u Velikoj Gorici, br. GŽ-1118/2025-2 od 25. studenoga 2025.).

22. Sud je nalaze i mišljenje sudskih vještaka Ivana Fistolića, vještakinje Štefice Deuš (osim u dijelu u kojem ista zaključuje kako tužiteljica nakon 13. ožujka 2019. nije trpjela nikakav strah), vještakinje Marije Vinković-Grabarić i vještaka Ninoslava Mimice, koji su temeljeni na priloženoj medicinskoj dokumentaciji i pregledu tužiteljice, ocijenio stručnim i izrađenim prema pravilima medicinske struke te su u bitnim dijelovima međusobno suglasni, pri čemu je sud stajališta kako subjektivni doživljaj boli i straha utječe na određenje ovih vidova štete te se određuje individualno za svaku osobu. Sud je kao vjerodostojnu ocijenio i svu dokumentaciju koja prileži spisu.

22.1. Sud nije prihvatio nalaz i mišljenje vještakinje Štefice Deuš u dijelu u kojem ista zaključuje kako tužiteljica nakon 13. ožujka 2019. nije trpjela uopće nikakav strah budući da je neživotno i nelogično da tužiteljica nakon operacije ne bi imala nikakav strah glede ishoda liječenja, mogućih komplikacija i buduće trudnoće te u tom dijelu nalaz vještakinje odstupa od nalaza i mišljenja vještaka Ivana Fistonica, vještakinje Marije Vinković-Grabarić i vještaka Ninoslava Mimice.

22.2. U odnosu na smanjenje ukupne životne aktivnosti sa psihičkog aspekta ističe se kako je vještakinja Štefica Deuš na raspravi 26. siječnja 2024. odstupila od svojeg nalaza i mišljenja u dijelu gdje navodi da tužiteljica nema trajnih posljedica s osnova psihičke sfere zdravlja te je navela da se smanjenje ukupne životne aktivnosti sa psihičkog aspekta pribraja smanjenju ukupne životne aktivnosti s osnova narušenog tjelesnog zdravlja do 5%, te da bi objedinjena ocjena iznosila oko 7,5%, a što odgovara objedinjenoj ocjeni smanjene ukupne životne aktivnosti iz nalaza i mišljenja vještakinje Marije Vinković-Grabarić. Također, i vještak Ninoslav Mimica procjenjuje smanjenu životnu aktivnost tužiteljice na 7,5 % s time da isti navodi kako se radi o dvogodišnjem periodu, a da nakon tog perioda nadalje, s obzirom da više nije prisutno smanjenje životne aktivnosti s psihijatrijske strane, aktualno smanjenje životne aktivnosti tužiteljice iznosi 5 %.

23. Istaknuti prigovor tuženika dan na raspravi 9. travnja 2025. da je tužiteljica doprinijela vlastitoj šteti u odnosu na svoje psihičko stanje, sud ocjenjuje neosnovanim, imajući u vidu da je vještakinja Marija Vinković-Grabarić na ročištu održanom 15. siječnja 2026. istaknula kako smatra da se trajne posljedice tužiteljici trebaju priznati, te je navela kako ne možemo baciti krivnju na tužiteljicu jer nije potražila pomoć psihijatra, te je i vještak Ninoslav Mimica u svom nalazu i mišljenju od 15. svibnja 2026. naveo kako ne postoji doprinos tužiteljice vlastitoj šteti, već dapače, da je tužiteljica uspjela iz ove neželjene i štetne situacije izaći bez trajnih psihičkih posljedica, što mnogima ne bi uspjelo.

24. Radi utvrđivanja spornih činjenica sud je proveo i dokaz saslušanjem tužiteljice kao stranke u svrhu dokazivanja.

24.1. Tužiteljica je u svojem iskazu danom na ročištu 26. siječnja 2024. navela da je saznala da je trudna početkom veljače 2019. kada je radila kućni test te je već 5. veljače došla na hitnu u Varaždin radi krvarenja i bolova, tamo su joj opet radili test

preko mokraće i napravili su joj ultrazvuk, međutim nisu joj rekli zašto krvari već su joj rekli da je to normalno, te su joj dali tablete Dufaston za očuvanje trudnoće. Navela je da joj je primarni ginekolog potvrdio trudnoću i rekao da plod nije u razvoju, poslao ju je na vađenje bete, ali je 3. ožujka u noćnim satima ponovno završila u bolnici u Varaždinu. Od trenutka kad je primijetila krvarenje bila je u strahu za svoje dijete, jer su joj u bolnici već na prvom pregledu spomenuli mogućnost pobačaja, dok se nije bojala za svoj život. Istaknula je da je cijelo vrijeme odnosno u razdoblju od prvog posjeta bolnici do 3. ožujka imala krvarenje i bolove, brinulo ju je to što krvarenje i bolovi ne prestaju. Odlučila je ponovno otići u bolnicu 3. ožujka kada su se krvarenje i bolovi pojačali, tamo su napravili ultrazvuk, rekli su joj da ne vide više u maternici plod i da je vjerojatno bio spontani, betu nisu vadili, naručili su je na kontrolni pregled 7. ožujka. U tom trenutku osjećala se loše, nisu joj dali nikakve lijekove, pa je ona otišla kući, ali je i dalje imala krvarenje i bolove, radi čega je 7. ožujka otišla ponovno kod njih, kada su joj na tom ultrazvučnom pregledu rekli da je sve ok, da se ona sada "čisti" i da, ako ju boli, popije tabletu protiv bolova. Nastavila je sa svakodnevnim životom uz stalne bolove i krvarenje, sve do 13. ožujka kada je počela osjećati baš jake bolove i pojačano krvarenje, popila je tabletu protiv bolova te je otišla spavati, probudila se usred noći sa još jačim bolovima, te otišla na WC gdje se onesvijestila. Pozvali su joj hitnu u Koprivnici, hitna je došla, a tamo se ponovno onesvijestila. Bolnica u Koprivnici najprije nije znala što bi sa njom, ona je iznijela kronologiju svoje trudnoće, više puta je povraćala i nekontrolirano imala stolicu, cijelo to vrijeme osjećala je strah za vlastiti život. Kada je otišla sa bolničkog prijema na ginekološki odjel u Koprivnici, ponovno se onesvijestila u WC-u. Kada je ginekolog napravio ginekološki ultrazvuk rekao je da je to sve puno krvi i hitno operacija, toga se jako dobro sjeća, u tom trenutku osjećala se uplašeno, iscrpljeno i loše. Pokušali su joj izvaditi krv, nisu to uspjeli, odveli su je u salu na operaciju i nakon toga se probudila u sobi. Nakon operacije ginekolog joj je rekao da je skoro izgubila život, da je došla u zadnji čas, tek nakon operacije joj je rečeno da je imala vanmaterničnu trudnoću, kada su je otvorili vidjeli su da je pukao jajovod i da je bila izvanmaternična trudnoća. U bolnici je bila 3-4 dana. Činjenicu da joj je pukao jajovod i da su ga morali izvaditi rekli su joj to jutro nakon operacije. U tom trenutku osjećala se loše, izgubila je jajovod, a skoro i život. Doktor u bolnici rekao joj je da će teže doći do začeca, jer nema jednog jajovoda, a postoji šansa od 50 % da bude opet izvan maternična trudnoća. Kad je to čula ostala je šokirana. Iz kreveta su je dizali isti dan nakon operacije, ali u večernjim satima, hodala je uz pomoć sestre. Treći dan nakon operacije hodala je uz pomoć supruga. Samostalno je počela hodati nakon sedam dana od dana operacije. Njezin oporavak fizički je trajao dva mjeseca, a psihički puno dulje. Navela je da su jači bolovi trajali 2-3 tjedna, a slabiji malo duže. Nakon operacije pomagali su joj suprug i svekrva. Svekrva ju je dizala iz kreveta, kuhala, pomagala oko brige za trogodišnje dijete, čistila, prala odjeću, a to je trajalo nekih tri tjedna i dalje je bila u strahu i u bolovima. Što se tiče činjenice gubitka jednog jajovoda i odraza na njezin svakodnevni život, navela je da ju je i dalje strah izvanmaternične trudnoće, i što će biti ako zaspi, pa se ne probudi. Taj stah, a i činjenica gubitka jajovoda odrazila se i na njezinog supruga, ti strahovi postoje još i danas. Njezin strah manifestira se tako što ju je strah nove izvanmaternične trudnoće, naime ona i njezin suprug pokušavaju dobiti još jedno dijete, prolaze postupak izvantjelesne oplodnje, već je bila tri puta na postupku i svaki mjesec osjeća strah hoće li ostati trudna, odnosno hoće li ponovno biti izvanmaternična trudnoća, time da je strah istog intenziteta kao što je bio i 2019. godine, a osjeća strah i za vlastiti život. Navela je da joj je pomoć supruga i svekrve trebala i oko osobne higijene kao što je pranje kose i kupanje, i oko odlaska u nabavku, nije se mogla brinuti oko svojeg trogodišnjeg djeteta na način da

ga podiže, presvlači, kupa, uspavljuje. Njezino dijete ne ide u vrtić. Što se tiče ožiljka navela je da se taj ožiljak i dalje vidi, naime nju su ponovno rezali gdje su je već rezali i na prvom carskom rezu, ali je sada zbog ove operacije ožiljak veći i zadebljaniji, vidljiviji je i osjeća nelagodu primjerice u kupaćem kostimu, ožiljak se nalazi iznad nivoa gaćica.

24.2. Iskaz tužiteljice sud je prihvatio kao vjerodostojan jer je uvjerljivo i životno iskazivala kako o samom štetnom događaju, pregledima kod tuženika tako i o operativnom zahvatu kojem je bila podvrgnuta u Općoj bolnici u Koprivnici, o tegobama koje je imala prije same operacije kao i o posljedicama povrede prava osobnosti vezano za trajanje i intenzitet pretrpljenih bolova i straha nakon operacija, kao i vezano uz potrebu tuđe pomoći i njege.

25. Na temelju nalaza i mišljenja vještaka doc.dr.sc. Ivana Fistonića, prim.dr.med., sud je utvrdio da liječnici tuženika koji su pratili zbivanja i klinički tijekom trudnoće tužiteljice nisu postupili u duhu dobre kliničke prakse odnosno nisu proveli sve potrebne dijagnostičke postupke kako bi mogli donijeti zaključak o tome je li trudnoća uredna, radi li se o spontanom pobačaju ili sumnji na trudnoću izvan maternice, a zbog čega je kod tužiteljice došlo do operativnog zahvata u kojem joj je odstranjen desni jajovod što upućuje na zaključak da postoji uzročno-posljedična veza između neprepoznate izvanmaternične trudnoće te rupture jajovoda i obilnog krvarenja u trbušnu šupljinu, radi čega je tužiteljica pretrpjela neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te imovinsku štetu u vidu troškova tuđe pomoći i njege. Stoga je tuženik isključivo odgovoran za nastanak štetnog događaja sukladno odredbi članka 154. st. 1. ZOO-a, a s obzirom da iz provedenih dokaza nije utvrđeno da bi tužiteljica na bilo koji način doprinijela nastanku štete.

25.1. Upravo s obzirom na opisane propuste djelatnika tuženika kod tužiteljice došlo je do odstranjivanja desnog jajovoda i krvarenja u trbušnu šupljinu, a slijedom navedenog, sud utvrđuje odgovornost tuženika za štetu koja je tužiteljici nastala uslijed toga. Radi se o neimovinskoj šteti zbog trpljenja bolova, straha, duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti te imovinskoj šteti zbog potrebe za tuđom pomoći i njegom, koju štetu po ovim kriterijima ocjenjuje vještak dr. Ivan Fistonić u svom nalazu i mišljenju. Vještakinja Štefica Deuš i vještakinja Marija Vinković-Grabarić dale su svoj nalaz i mišljenje na okolnosti trajanja straha kod tužiteljice, pri čemu valja reći da je sud dodatno vještačenje po navedenim vještakinjama psihijatrijske struke odredio jer se vještak Ivan Fistonić ogradio u svom vještačenju od ocjene smanjene životne aktivnosti po osnovi psihičke traume kod tužiteljice te uputio na provođenje dodatnog vještačenja po vještaku spec. psihijatrije. Nalazi navedenih vještakinja su u bitnome suglasni nalazu vještaka Ivana Fistonića (osim nalaza vještakinje Štefice Deuš u dijelu u kojem zaključuje kako tužiteljica nakon 13. ožujka 2019. nije trpjela uopće nikakav strah, a u kojem dijelu sud nije prihvatio nalaz navedene vještakinje iz ranije navedenih razloga). Nalaz i mišljenje vještaka Ivana Fistonića u pogledu trajanja i intenziteta straha kod tužiteljice (jaki primarni strah 24 sata te strah blagog do srednjeg intenziteta 43 dana) u bitnome je suglasan i nalazu i mišljenju vještaka Ninoslava Mimice (strah jakog intenziteta kumulativno jedan dan, sekundarni strah u jakom intenzitetu kumulativno tri dana, u srednjem intenzitetu kumulativno 30 dana i u blagom intenzitetu kumulativno još 30 dana). U pogledu trajanja povremenog straha blagog intenziteta sud je u cijelosti prihvatio nalaz vještaka Ninoslava Mimice te djelomično nalaz

vještakinje Marije Vinković-Grabarić i to u dijelu u kojem se isti podudaraju (trajanje od dvije godine).

25.2. U slučaju povrede prava osobnosti sud će sukladno članku 1100. stavku 1. i 2. ZOO-a, ukoliko nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

25.3. Imajući u vidu provedenim dokazima medicinskim i psihijatrijskim vještačenjem utvrđeni intenzitet i trajanje pretrpljenog kako primarnog, tako i sekundarnog straha kojeg je tužiteljica trpjela zbog izvanmaternične trudnoće i kasnije operacije (jaki primarni strah 24 sata, strah blagog intenziteta 30 dana i srednjeg intenziteta 30 dana, povremeni strah blagog intenziteta 2 godine), fizičke bolove koje je imala (jakog intenziteta 1 dan, blagog do srednjeg intenziteta 50 dana) te stupanj smanjenja životnih aktivnosti (7,5% u razdoblju od dvije godine, a nakon toga 5 %), sud je prema nalazu i mišljenju vještaka te iskazu tužiteljice koji je ocijenio vjerodostojnim, na temelju odredbe članka 1100. ZOO-a, tužiteljici dosudio pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 9.954,21 EUR.

25.4. Sud naime smatra da naprijed navedene utvrđene kvalifikatorne okolnosti o kojima ovisi odluka suda o visini pravične naknade, uz uvažavanje okolnosti u kojima je došlo do povrede prava osobnosti tužiteljice na njeno duševno zdravlje, a koja povreda se odražava u pretrpljenim bolovima zbog operativnog zahvata, pretrpljenom strahu zbog životne ugroženosti te okolnost da se radi o osobi koja je u trenutku štetnog događaja imala 26 godina te ima smanjene mogućnosti začeća, opravdavaju visinu dosuđene pravične naknade.

26. Prilikom odlučivanja o visini pravične novčane naknade zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, sud se rukovodio Orijentacijskim kriterijima i iznosima za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete prihvaćenim na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj dana 29. studenog 2002. godine, a koji kriteriji su 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. na drugoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske izmijenjeni na način da se tada prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kune) po svim osnovama povećavaju za 50%.

26.1. Sud je kod donošenja odluke sukladno odredbi članka 1100. st. 2. ZOO-a, vodio računa i o značenju povrijeđenog dobra i cilju kome služi ta naknada, kao i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

27. Odlučujući o zahtjevu tužiteljice za isplatom zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti, sud je odluku donio temeljem odredbe čl. 1103. ZOO-a koja propisuje da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe.

27.1. Valja navesti da je i na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. svibnja 2016. zauzeto pravno shvaćanje da obveza plaćanja neimovinske štete sukladno odredbi članka 1103. ZOO dopijeva danom podnošenja tužbe te slijedom toga i obveza plaćanja zatezne kamate na naknadu neimovinske štete dopijeva istog dana ako prije toga dana nije podnesen zahtjev za naknadu štete odgovornoj osobi, osim ako je šteta nastala nakon toga.

27.2. U konkretnom slučaju obzirom da je šteta (liječenje je završeno 2. travnja 2019.) za tužiteljicu već nastala u vrijeme podnošenja tužbe (5. prosinca 2019.) kao i da se ista evidentno obratila tuženiku sa zahtjevom za naknadu štete prije podnošenja tužbe, što proizlazi iz podneska koji prileži spisu (list 31-34 spisa), sud uzima da se s danom sastavljanja istog 3. lipnja 2019. tužiteljica obratila tuženiku sa zahtjevom za naknadu štete, slijedom čega tužiteljici pripada pravo na kamatu tekuću upravo od 4. lipnja 2019. do isplate.

27.3. U odnosu na naknadu neimovinske štete zbog naruženja u iznosu od 2.189,93 EUR valja ponoviti kako je o navedenom zahtjevu tužiteljice pravomoćno odlučeno odlukom ovog suda poslovni broj Pn-151/2019-84 od 22. svibnja 2025. na način da je u tom dijelu tužbeni zahtjev, kao neosnovan, odbijen. Stoga navedeno nije bilo predmet ispitivanja u ponovljenom postupku.

28. U odnosu na naknadu za tuđu pomoć i njegu, prema nalazu i mišljenju vještaka Ivana Fistića tužiteljici je bila potrebna tuđa pomoć i njega od 2 sata dnevno u trajanju od 51 dan. Kako tužiteljica niti tvrdi, a onda niti dokazuje da je platila drugim osobama pomoć u svakodnevnim životnim potrebama, sud je utvrdio da tužiteljici na temelju članka 1095. st. 1 ZOO-a, uzimajući u obzir visinu pružene tuđe pomoći od strane članova domaćinstva po cijeni od 4,00 EUR po satu pripada naknada za tuđu pomoć u iznosu od 408,00 EUR, pri čemu je cijenu sata tuđe pomoći i njege sud utvrdio i dosudio primjenom odredbe čl. 223. ZPP-a.

28.1. U odnosu na naknadnu imovinske štete za tuđu pomoć i njegu valja ponoviti kako je zahtjev tužiteljice za naknadom navedene štete u iznosu od 16,71 EUR pravomoćno odbijen odlukom ovog suda poslovni broj Pn-151/2019-84 od 22. svibnja 2025., kao neosnovan.

28.2. Tuđa pomoć i njega predstavljaju nenovčanu imovinsku štetu i njezina se visina utvrđuje prema cijenama u vrijeme donošenja presude, zbog čega zatezna kamata na ovaj vid štete tužiteljici pripada od dana donošenja presude, dakle od 15. listopada 2026., a ne od 4. lipnja 2019. (tako i Rev-1963/13 od 20. siječnja 2016.), a kako to potražuje tužiteljica.

28.3. Slijedom navedenog, sud je tužiteljici dosudio zakonsku zateznu kamatu na naknadu imovinske štete s osnova troškova tuđe pomoći i njege od 15. listopada 2026. do isplate, dok je zahtjev za isplatu zatezne kamate na naknadu imovinske štete s osnova troškova tuđe pomoći i njege tekuće od 4. lipnja 2019. do 14. listopada 2026. sud ocijenio neosnovnim.

29. Stopa zakonske zatezne kamate određena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a.

30. Na taj način sud je utvrdio da je osnovano potraživanje tužiteljice s osnova pravične novčane naknade neimovinske štete u iznosu od ukupno 9.954,22 EUR, a s osnova naknade imovinske štete u iznosu od 408,00 EUR, što daje ukupni dosuđeni iznos od 10.362,21 EUR.

30.1. O preostalom dijelu tužbenog zahtjeva pravomoćno je odlučeno presudom ovog suda poslovni broj Pn-151/2019-84 od 22. svibnja 2025., na način da je tužbeni zahtjev tužiteljice u iznosu od 2.206,64 EUR, kao neosnovan, odbijen.

31. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154 stavak 5. i članka 155. ZPP-a, obzirom da tužiteljica prema ocjeni suda nije uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi. Naime, sud je uzeo u obzir da je uspjeh tužiteljice u pogledu osnove zahtjeva 100 %, dok je njezin uspjeh u pogledu visine tužbenog zahtjeva 78,70 %, pri čemu, uzimajući u obzir odbijeni dio tužbenog zahtjeva, zbog odbijanja nisu nastali posebni troškovi.

31.1. Sud je potrebnim za vođenje parnice u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a ocijenio zahtijevani trošak tužiteljice za sastav tužbe u iznosu od 200,00 EUR sukladno vrijednosti predmeta spora te Tbr. 7. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/2023 dalje: Tarifa), sastav podneska od 21. svibnja 2020. (kojim se očitovala na odgovor na tužbu) te podnesaka od 17. lipnja 2021., 21. travnja 2022. i 12. srpnja 2024. (kojima se očitovala na nalaz i mišljenje vještaka) u iznosu od po 200,00 EUR sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife. Za sastav podnesaka od 9. listopada 2023. (podnesak kojim se tužbeni zahtjev sređuje zbog promjene nacionalne valute u Republici Hrvatskoj) priznat je trošak u iznosu od 50,00 EUR sukladno Tbr. 8. točka 4. Tarife. Za sastav podnesaka od 15. siječnja 2025., 19. siječnja 2026. i 3. lipnja 2026. priznat je trošak od po 100,00 EUR sukladno Tbr. 8. točka 3. Tarife. Nadalje, priznat je trošak zastupanja na ročištima 6. travnja 2021., 18. listopada 2021., 2. prosinca 2021., 21. prosinca 2023., 26. siječnja 2024., 9. travnja 2025., 15. siječnja 2025. i 17. rujna 2026. u iznosima od po 200,00 EUR za svako ročište sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife. Napominje se da su svi navedeni troškovi priznati sukladno vrijednosti boda u iznosu od 2,00 EUR propisanoj u Tbr. 54. Tarife, a to temeljem Tbr. 52. stavak 3. Tarife. Priznat je i zatraženi porez na dodanu vrijednost sukladno Tbr. 46. Tarife na sve gore navedene priznate troškove (koji iznose 2.950,00 EUR) i to u iznosu od ukupno 737,50 EUR.

31.2. Tužiteljici je također priznat zatraženi trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 158,20 EUR, trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 172,14 EUR, trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 663,61 EUR, trošak psihijatrijskog vještačenja po stalnoj sudskoj vještakinji Štefici Deuš u iznosu od 265,44 EUR, trošak psihijatrijskog vještačenja po stalnoj sudskoj vještakinji Mariji Vinković-Grabarić u iznosu od 300,00 EUR, doplata za ginekološko vještačenje u iznosu od 140,10 EUR, doplata za psihijatrijsko vještačenje u iznosu od 102,13 EUR, trošak vještačenja po vještaku Ninoslavu Mimici u iznosu od 250,00 EUR, trošak pristupa vještaka na ročište u iznosu od 118,38 EUR (trošak vještakinje Marije Vinković-Grabarić) i 45,90 EUR (trošak vještakinje Štefice Deuš).

31.3. Tužiteljici nije priznat zatraženi trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 EUR sukladno Tbr. 9. točka 3. Tarife, obzirom da

punomoćnica tužiteljice nije pristupila na isto. Nije priznat niti zatraženi trošak druge pristojbe na presudu u iznosu od 172,14 EUR. Naime, prema Uredbi o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" br. 50/2026.) ako viši sud ukine odluku nižeg suda i predmet vrati na ponovno raspravljanje nižem sudu, ne plaća se pristojba za novu odluku.

31.4. Na taj način tužiteljici su dosuđeni ukupni parnični troškovi u iznosu od 5.903,40 EUR, koji je iznos sukladno članku 154. stavku 2. ZPP-a tužiteljici dužan naknaditi tuženik i to sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja sukladno članku 151. stavak 3. ZPP-a teče od dana donošenja ove presude do isplate, i to po stopi koja je određena odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a.

32. Što se tiče troškova umješača, ovaj sud zaključuje da on nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka. Naime, tuženiku (na čijoj se strani umiješao umješač) nisu dosuđeni troškovi pa se oni ne dosuđuju niti umješaču. Umješaču se mogu priznati samo oni troškovi koji su bili potrebni za vođenje parnice i to za radnje koje su pridonijele uspjehu tuženika. U ovom slučaju radnje umješača po ocjeni ovog suda nisu pridonijele uspjehu tuženika zbog čega umješač nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka.

33. Ujedno, obzirom da je u ponovljenom postupku, na temelju provedenih dokaza, suda ostao kod stava o pravu tužiteljice na naknadu štete kao i stava o visini štete, tuženiku i umješaču nije priznat trošak sastave žalba protiv presude ovog suda poslovni broj Pn-151/2019-84 od 22. svibnja 2025.

34. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Ivancu 15. listopada 2026.

Sutkinja
Nataša Sever

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem je presuda objavljena ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno u roku od 15 dana od dana primitka presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu.

Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužiteljici, po punomoćnici Ivani Moravec, odvjetnici u Varaždinu
2. Tuženiku, po punomoćniku Marku Golubiću, odvjetniku u Koprivnici
3. Umješacu, po punomoćnici Ivi Markotić Bagarić, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Hanžeković i partneri d.o.o. iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088e-b6443**

Kontrolni broj: **023b4-f9a6b-fe8da**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.